

عنوان مقاله:

پهنه بندی محدوده شهری تهران براساس میزان آسیب پذیری معابر اصلی، ناشی از گسیختگی سطحی پس از وقوع زمین لرزه پایه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران های طبیعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

شبیم اغنیا نژاد - کارشناسی ارشد مدیریت شهری دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

بیژن صفوی - استادیار دانشکده حقوق علوم سیاسی و اقتصادی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

رحیم سرور - دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری

خلاصه مقاله:

معاشر شهری به عنوان سازه هایی گسترده و پیوسته در زمان بروز و پس از وقوع حوادث طبیعی از اهمیت ویژه ای برخوردار هستند بهسازی بافت شهری بدون توجه به میزان آسیب پذیری مسیرهای ارتباطی محیط آسیب دیده را تبدیل به جزایری منفرد می نماید که مدیریت بحران در این مجمع ا لجزایر بسیار پیچیده خواهد بود آسیب پذیری ناشی از حوادث لرزه ای در معاشر شهری همواره یکی از ارکان مطالعات بحران و خطر پذیری بوده است بررسی درجه آسیب پذیری معاشر شهری با توجه به عدم قابلیت جابجایی و نقش ارتباطی موثری در زمان امداد رسانی از دودیدگاه ساخت فیزیکی سازه و ویژگیهای محل استقرار قابل بررسی است در این مقاله با استفاده از اطلاعات زیرسخت طبیعی شهر تهران لایه اطلاعات گسل ها اقدام به بررسی میزان آسیب پذیری معاشر شهری ناشی از ویژگیهای طبیعی محل استقرار گردیده در این راستا با طبقه بندی معابر اصلی بزرگراه ها و معاشر درجه 1 و گسلهای فعال با طول بیش از 10.2 تا 10 و کمتر از 2 کیلومتر و بررسی حضور این سازه ها در حریم گسلهای فعال fault setback zone و یا تلاقی با آن با استفاده از روش وزن دهی ahp و تلفیق در محیط GIS اقدام به معرفی پهنه های آسیب پذیر بصورت کیفی در طیف کم تا زیاد نموده و گستره شهری با توجه به درجه آسیب پذیری در واحدمنا یک کیلومتر مربع پهنه بندی گردیده است نتایج حاصل مشخص می نماید گستره شهر تهران براساس اطلاعات موجود و تحلیل آسیب پذیری ناشی از گسیختگی سطحی پس از وقوع زلزله پایه در قالب 2 پهنه اصلی محدود میگردد اول پهنه شمالی که با مسدود شدن معابر اصلی شهر در حفاصل گسلهای شمال تهران نیاوران و محمودیه از شمال و انسدادهای مقطعی مسیر اتوبان های نیایش حکیم وهمت در مرکز و با فرض فعال شدن و گسیختگی گسل طرشت از جنوب محدود میگردد پهنه دوم که حفاصل گسل طرشت تا گسلهای ری در نظر گرفته میشود این بخش به دلیل تراکم و بافت فرسوده همچنین پدیده روانگری از محدودیت های ویژه ای تاثیر می پذیرد مطالعه دقیق محدوده های با آسیب پذیری بالا از نظر زمین شناختی و استانداردهای سازه به عنوان گام نخست کاهش و مدیریت آسیب پذیری پیشنهاد میگردد

کلمات کلیدی:

معابر اصلی، آسیب پذیری، گسیختگی سطحی، نقشه پهنه بندی، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/252252>

